

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą był również Alejandro Sánchez Villar.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji drugiej Izby Odwoławczej z dnia 17 grudnia 2004 r. w sprawie R629/2004-2, potwierdzającej częściowe odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 1997600 „WAL-MART”;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy:	Skarżąca
Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy:	Słowny znak towarowy „WAL-MART” dla towarów i usług ze wszystkich klas oprócz klasy 35
Właściciel znaku lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie:	Alejandro Sánchez Villar
Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie:	Krajowy słowny znak towarowy „WAL-MART” (nr 1732588) dla towarów z klasy 7 (maszyny ogrodnicze.)
Decyzja Wydziału Sprzeciwów:	Częściowe uwzględnienie sprzeciwu w odniesieniu do następujących towarów: „maszyny i obrabiarki, (z wyjątkiem stosowanych do pojazdów lądowych), mechanizmy sprzęgania i napędu (z wyjątkiem stosowanych do pojazdów lądowych) mechaniczne narzędzia rolnicze” oraz nieuwzględnienie sprzeciwu w odniesieniu do pozostałych zgłoszonych towarów usług
Decyzja Izby Odwoławczej:	Nieuwzględnienie odwołania
Podniesione zarzuty:	Naruszenie art. 43 ust. 2 i art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz. U. L nr 011 z dnia 14 stycznia 1994 r., str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2005 r. przez Zjednoczone Królestwo przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-143/05)

(2005/C 115/69)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 11 kwietnia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Zjednoczonego Królestwa, reprezentowanego przez C. Jacksona, działającego w charakterze pełnomocnika, wspieranego przez M. Hoskinsa, barrister, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji zawartej w piśmie z dnia 1 lutego 2005 r. odmawiającej przyjęcia zmienionego krajowego planu rozdzielania notyfikowanego przez Zjednoczone Królestwo w dniu 10 listopada 2004 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 30 kwietnia 2004 r. Zjednoczone Królestwo notyfikowało Komisji tymczasowy krajowy plan rozdzielania na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE ⁽¹⁾. Plan, który zdaniem Zjednoczonego Królestwa miał charakter tymczasowy, wskazywał pewne działania będące w toku.

Dnia 7 lipca 2004 r., Komisja wydała decyzję końcową C(2004)2515/4 dotyczącą przedstawionego planu, w której stwierdziła pewne niezgodności z Załącznikiem XIII tej dyrektywy.

W następstwie zakończenia działań wskazanych w tymczasowym krajowym planie rozdzielania Zjednoczone Królestwo notyfikowało Komisji w dniu 10 listopada 2004 r., że chciałoby dokonać zmiany w tymczasowym krajowym planie rozdzielania celem uwzględnienia wyników tych działań.

Pismem z dnia 1 lutego 2005 r. Komisja poinformowała Zjednoczone Królestwo, że jego wniosek o dokonanie zmiany w krajowym planie rozdzielania przydziałów jest niedopuszczalny, ponieważ zwiększenie całkowitej ilości przydziałów w wysokości 19,8 milionów ton nie dotyczyło nieprawidłowości wskazanych w decyzji Komisji.

Zjednoczone Królestwo kwestionuje tę odmowę i podnosi, że pismo Komisji z dnia 1 lutego 2005 r. stanowi akt podlegający kontroli na podstawie art. 230 WE, ponieważ zmierzał on do wywarcia skutków prawnych, gdyż Komisja zajęła ostateczne stanowisko w kwestii tego, czy Zjednoczone Królestwo może dokonać zmian w tymczasowym krajowym planie rozdzielania.

Zjednoczone Królestwo twierdzi ponadto, że list Komisji z dnia 1 lutego 2005 r. zawiera błędy co do prawa, ponieważ:

- art. 9 ust. 1, art. 9 ust. 3 oraz art. 11 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE przewidują możliwość dokonania zmian dotyczących całkowitej ilości pozwoleń, które Państwo Członkowskie rozdzieli po wydaniu decyzji przez Komisję na podstawie art. 9 ust. 3 tej dyrektywy,
- art. 3 ust. 3 decyzji końcowej Komisji C(2004)2515/4 przewiduje możliwość wprowadzenia zmian dotyczących innych kwestii aniżeli nieprawidłowości stwierdzone w decyzji oraz
- Zjednoczone Królestwo nie może w pełni wywiązać się ze swoich zobowiązań określonych w art. 11 ust. 1 dyrektywy dopóki Komisja nie rozpatrzy zmienionego krajowego planu rozdzielania zgodnie z art. 9 ust. 3 tej dyrektywy.

(¹) Zwana dalej „dyrektywą”, Dz.U. L 275 z 25.10.2003, str. 32

Wykreślenie sprawy T-289/99 (¹)

(2005/C 115/70)

(Język postępowania: niderlandzki)

Postanowieniem z dnia 28 stycznia 2005 r. prezes drugiej izby w składzie powiększonym Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy T-289/99, V.O.F. Heiliger, popieranej przez Królestwo Niderlandów przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

(¹) Dz.U. C 63 z 4.3.2000

Wykreślenie sprawy T-122/03 (¹)

(2005/C 115/71)

(Język postępowania: niemiecki)

Postanowieniem z dnia 9 lutego 2005 r. prezes drugiej izby Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy T-122/03, AGA AB przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

(¹) Dz.U. C 171 z 19.7.2003

Wykreślenie sprawy T-197/03 (¹)

(2005/C 115/72)

(Język postępowania: włoski)

Postanowieniem z dnia 19 stycznia 2005 r. prezes trzeciej izby Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy T-197/03, Proras Srl Engineering and Contracting przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

(¹) Dz.U. C 184 z 2.8.2003

Wykreślenie sprawy T-412/03 (¹)

(2005/C 115/73)

(Język postępowania: niemiecki)

Postanowieniem z dnia 25 lutego 2005 r. prezes piątej izby Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy T-412/03 Angelo Wille przeciwko Parlamentowi Europejskiemu.

(¹) Dz.U. C 94 z 17.4.2004.